ATEŞ

ÇOCUKLARA HAFTALIK MECMUA

SAYI: 50

15 KURUŞ

Sarkomer/Çizgi Diyarı

ATEŞ

ÇOCUKLARA HAFTALIK NEŞRİYAT

Çarşamba günleri çıkar
Haftalık Çocuk Gazetesi
15 Kuruştur.

YIL/I CİLT/ 2 SAYI/ 5

2 EYLÜL 1953

Çıkaran
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ

Sahibi:
HAMİD ŞENDUR

Adres: İSTANBUL Cağaloğlu
Türbedar Sokak No: 16
Telefon: 28893

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
Yazı İşleri Müdürü:
NAZMİ ÜNVERDİ

Abone Şartları:
3 Aylık 200 kuruş.
6 Aylık 400 kuruş.
12 Aylık 800 kuruştur.

Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ
MATBAASI

Tasarruf, istikbale giden en emin yoldur.

Bankamızda en az 150 liralık bir tasarruf hesabı açarak ev ve para ikramiyelerimizin çekilişine iştirak edebilirsiniz.

TÜRK TİCARET BANKASI

İNTİKAM

Gannet balıkçı gemisi, bir mercan adası açıklarında, mercan kütlelerine çarpan dalgaların meydana getirdiği köpükler arasında demirlemişti.

Adanın kıyısında, parlak güneşin altında parlıyan beyaz, geniş kumsala uzanmış olan beş genç yerli, güzel günün lezzetini tadıyorlardı.

İçlerinden, büyük bir palmiyeyi başına yastık yapmış olanı, teni bronz renkte ve dev cüsseli idi. Gözlerinde zekâ ışıkları parlıyordu.

İsmi Lifü idi ve adalarda dolaşan hıristiyan misyonerler tarafından bü yütüldüğünden, bilgisi, görgüsü ve düşünüşü hemşerilerine nispetle çok daha fazla ve çok daha farklı idi. Hattâ hocalarından bazısı, ona derslerine, çalışmalarına devam ederek, misyoner olmasını tavsiye etmişlerdi. Fakat genç adam, böyle zor ve mesuliyetli bir işe başlamadan evvel hayat hakkında biraz daha tecrübe edinmeyi istemişti.

Böylece, köyünün dört çocuğu ile beraber trepang avcısı olarak işe başlamıştı.

Av mevsiminde rıhtıma gelince, bu beş trepang avcısı Cim Harison'a ait oolan Gannet balıkçı gemisinde, iş bulmakta gecikmediler.

Lifü, aldığı terbiye ve zekâ sayesinde dört arkadaşının şefi olmuş tu. Müstakbel patronile. alacakları ücreti o konuşmuştu ve Cim Hari son da yerlilere haftada ve adam başına 10 şiling vermeyi, bu ücrete, avlanan her ton trefang için de yarım kronluk bir prim ilâve edeceğini vadetti.

Birkaç gün sonra, küçük bir adayı çeviren mercan yığınları açıklarında, olağanüstü miktarda trepang keşfedildiğini haber aldılar.

Küçük gemi hemen denize açıldı ve hâdisesiz geçen bir seyahatten sonra, Lifü ile dört arkadaşının yardımı ile, bol miktarda trepang avlıyacakları yere geldiler.

Bu acayip havyanların muhafazasını temin gayesile yapılan temizleme ve kurutma işi, oldukça uzun ve gariptir. Çünkü, evvelâ balıkların karnını açmak, yıkamak, temizlemek ve yarım saat kadar deniz suyu ile doldurulmuş bir teknede kaynatmak lâzımdır. Kaynadıktan son ra, trepang yeni bir ameliyeye tâbi tutulur. Bu da balıkların içine, her tarafının iyice kuruması için bambu dan küçük kamışların konmasıdır.

* * *

Gannet, artık demir alabilirdi. Trepang çuvallarının büyük bir kısmı anbara itina ile yerleştirilmişti.

Lifü ile arkadaşları ise, sahilde ge riye kalan trepang çuvallarının da gemi demir almadan evvel yüklenmesi lâzım geldiğini bildikleri halde, tamamladıkları yorucu işten sonra biraz da istirahat etmek lüzumunu hissetmişlerdi.

Bir saat sonra, Lifü, güneşin ufukta batmakta olduğunu farketti ve daha yapılacak epeyce iş kaldığını düşünerek, Haison'a yüklemeyi bitirmek için haber vermek üzere yüze yüze Gannet'in demirli olduğu yere kadar gitmeğe karar verdi.

Lifü, mükemmel bir yüzücü idi. Bir an içinde gemiden kendisini ayıran masafeyi kolaylıkla aştı. Gemiye gelince bir ipe tutunarak kendini güverteye çekmiye hazırlanıyordu ki bir ses, onu yerinde mıhladı.

Bu Harison ve ortağının, viski ile değişmiş çatlak sesi idi. Ses, Harison'un kamarasından geliyordu.

— Bırak Allah aşkına şu herifleri. Buraya 2, 3 yüz sterlinlik trepang elde etmek üzere geldik. Bu kadar kolay elde edilebilecek bir kârdan kendimi mahrum edeceği mi mi zannediyorsun? Eğer Lifü ile arkadaşlarını burada bırakırsak, ne dersin Bil? Hissemize, on ikişer sterlinden fazla düşer.

Öteki, omuzlarını silkti:

— Bu vaziyette en iyi çare, sahilde duran trepang çuvallarını da gemiye yüklemek ve adamlarımıza yarın demir alacağımızı söylemektir.

— Benim fikrim de bu. Bu şekilde, bu gece görünmeden kaçabiliriz ve yarın sabah harefler bizi arıyacakları zaman da limana epeyce yaklaşmış oluruz.

Fakat Harison'un ortağı teredüdüt ediyordu.

— Bunları burada bırakmak doğru olur mu? diye sordu.

— Neye olmasın? Yiyecek şey bulabilirler. Hem burada birkaç se ne bile kalacak olsalar, onları düşünmem...

Bu kâfi idi. Lifü, Efendilerinin kararları hakkında yeter malûmat edinmişti. Hafif bir meltemin salladığı suya sessizce daldı ve bütün hızı ile sahile doğru yüzmeğe başladı.

Lifü karaya ayağını bastığı zaman, Harison da sandalı çözmüş son trepang çuvallarının durduğu tarafa doğru kürek çekmeğe başlamıştı.

Orada, Lifü'yü buldu. Yerlinin yüzü, her zamanki gibi sertti. Fakat onu sarsan hiddeti belli edecek kadar korkunçtu.

Harison:

— Çok memnunum oğlum, diye artan bir mülâyimlikle söze başladı. Sen ve adamların, çok iyi çalıştınız.

Lifü gülümsedi. Harison, sözüne devam etti:

— Şimdiye kadar birlikte çalıştığım, trepang avcıları ekibinin en iyisi olduğunuzdan eminim. Şimdi son çuvalları da güverteye taşıyacağız, yarın sabah da demir alacağız.

Muhtelif sesler, bu sözlere cevap verdi. Lifü'nün dört arkadaşı, av

(Devamı 9 uncu sayfada)

Akşam Bolek anne ve babasına okuldaki hayatını, domatesli bodrumun hikâyesini, uçuş talimlerini, hepsini hepsini uzun uzun anlattı. Bir ara derin bir iç çekerek:

— Ah!.. dedi. Lisede de böyle öğretmenlerimiz olsa negüzel olur!.

DÖNÜŞ YOLU

Filo ertesi sabah erkenden. yağmurlu ve bulutlu bir havada yola çıktı. Görüş sahasının dar olması idareyi güçleştiriyordu. Bunun üzerine Grey filonun önündeki yerini aldı.

Bu seferki merhale yolculuğun en güç kısımlarından birini teşkil ediyordu. İki yüz otuz kilometrelik bir orman bölgesinin aşılması icap ediyor, bunun arkasından da yine aşılması güç Nieman çölleri uzanıp gidiyordu.

Filo büyük bir intizam içinde Greyi takibetti. Fakat içlerinde yalnız bir uçak mütemadiyen aksıyordu. Bu da Plichto'nun idare ettiği uçaktı. Plichta esasen daima itaatsizdir. Hele gezilerde... İşte o zaman büsbütün çekilmez bir şey oluyor. Gruptan ayrılır, sağa kayar, sola döner, aşağılara iner; yerde ilerleyen terenlerin peşine takılır; otomobillre yaklaşır; onlarla yarış eder ve yarışı kazanınca da alaylı alaylı yanlarından geçer, gider.

Plichta uçmayı çok sever, bütün gününü havada geçirse yorulmak bilmezdi. Talim günlerini sabırsızlıkla beklerdi daima. Bugünler onun için hakikî bir bayram oluyordu. Yemeğin,i uykusunu ve istirahatini hepsini havada yapmaya razıydı.

Wilno'ya geldikleri zaman güneş çekilmiş, rüzgâr kesilmiş, hava sakinleşmişti. Filo bir tüy gibi yere iniverdi.

SİEDLİSKA UYKUDA

Sonbaharın gelmesiyle etrafı sarı yaprak yağmuru kaplayıvermişit.

Çocuklar da memleketlerinde oldukları için Sicdliska çöl gibi o kadar ıssızlaşmıştı ki... Grey'in yaptırdığı inşaat hazırlıkları da olmasa koskoca arazi ölü bir toprak parçasından başka bir şey olmıyacaktı.

Grey bütün gücüyle beton inşaatını hızlandırmış, ahır sayısını fazlalaştırmış ve süt verimini de artırmıştı.

Soğuklar fazlalaşmadan, bir ekip tren yolunu Siedliska'ya kadar uzattı.

Karın beyaz örtüsü etrafı kapladığı zaman bu hareketlerin de pek çoğu kesilmiş bulunuyordu.

Soğuk bir gün Grey ocaasında çalışırken kendisine Stenson'un geldiğini haber verdiler.

Her zamanki neşeli tavrıyla söze başlayan Stenson:

— Demek benimle rekabete girişiyorsunuz ha?.. dedi. Zaten ben size inek beslemenin çok kârlı bir iş olduğunu her zaman söylemez miydim? Duyduğuma göre de bizden de çok süt elde edebiliyormuşsunuz.

Hakikaten Grey çok fazla para kazanıyor, fakat bütün kazancını da aynen başka bir takım işlere yatırmaktan geri kalmıyordu. Büyük makineler sipariş ediyor, bir buz deposu inşa ettiriyor, elektrik santralleri kuruyordu. Grey Polonyanın büyük satıcıları arasına girivermişti. kısa zamanda. En uzak şehirlere bile peynir, yağ ve kaymak göndermiye başlamıştı.

Kartallar Yuvası'nın adının duyulmaz olduğu bir sıralarda herkes "Grey hevesini aldı artık" diyordu. "Havacılıkla alâkadar bile olmaz artık.,,

Fakat Grey hiç de böyle düşünmüyordu. Onun için basit bir heves değildi havacılık. O, yaptığı şeyi bilerek, düşünerek ve azimle yapan bir insandı. Şimdiki çalışmalrının bir tek amacı vardı, o da 'Kartallar Yuvası,, nı yaşatabilmek ve daha ileri bir duruma sokmaktı.

Bir gün Galetskiyle konuşurken:

— İki üç yıl içinde, dedi. İki yüz genci içinde barındıran bir spor ocağımız olacak.

Grey talebelerinden sayısız mektuplar almaya başlamıştı. Muhabbet ve sevgi dolu olan bu mektuplarda nelerden bahsedilmiyordu ki.. Bunlardan en fazla yer tıtan okuldaki yüzme yarışları, eğlençeler ve neşe içinde geçn günlrin tatlı hâtırala - rıydı.

Çocuklar Gry'e samimî bir dost iyi bir arkadaş gibi derslerinden, ailelerinden, mekteplerinden ve arkadaşlarından uzun uzun bahsediyor - lardı.

Mektuplar hemen hemen ayni şekilde sona eriyor, tatilin biran önce gelmesi temennileriyle bitiyordu.

Bu arada Stefan Wiretski de güzel, samimî bir mektup yazmıştı.

"Başka hiçbir mesleğin beni tatmin etmiyeceğini anladım" demişti. "Mutlaka pilot olacağım. Uçmadan yaşıyamıyacağımı anlamış bulunuyorum. O zaman çok sevdiğim uçaklara ve mavi göğe kavuşabileceşim.

Grey hepsine de ayrı ayrı cevap vermek için vakit buluyordu. Fakat gündüzleri işleri fazla olduğu için uyku saatlerinden de bir hayli fedakârlık etmesi icap ediyordu. Greye göre bu mektuplaşmalar çok mühim olduğundan böylece devam etti. Grey talebelerine tavsiyelerd bulunuyor, onları teselli ve teşvik ediyordu. Onlarla karşı karşıya muhabbet ediyordu sanki.

Siedliska'ya Dönüş: Nihayet ilk baharın ılık güneşi yerlerdeki beyaz kar örtüsünü kaldırdı; Ağaçlar yeşerdi ve kışın bütün çirkinlikleri ni ortadan siliverdi.

Güneş günden güne sıcaklığını artırdı. Ayni zamanda Siedliska büyük bir faaliyete sahne olmaktaydı. Bir yandan tarlalar ekilirken bir yandan da yaz mevsimi için motorlar hazırlanıyordu. Bu arada yeni uçaklar sipariş edilmişti.

Bir hafta içinde uçaklar Siedliska'ya getirildi. Grey bir günde bunların kontrol ve tecrübe uçuşlarını yaptı ve hepsine birer numara koydurttu. Hangarda bir sıraya dizilmiş olan uçakların pervaneleri pırıl pırıl yanıyordu. Bunları iftiharla seyreden Grey:

— On sekiz uçak, diye mırıldandı. Tam bir filo!.. Haprte bunun karşısına çıkacak olanın vay haline.

Yanında bir ayak sesi belirmişti. Birden başını çevirince Galetski'yle karşılaştı.

— Buyurun efendim. Beni çağırtmışsınız! diyordu.

— Evet Galetski. Sana söyliyeceklerim var da... Önümüzde yapacak çok işimiz var. İki senede yapılabilecek işleri iki ayda tamam-

(Devamı 10 uncu sayfada)

80 GÜNDE DÜNYA GEZİSİ

YOLDA MR. FOGG ÇOK GURURLU BİR YOL MÜFETTİŞİ İLE KARŞILAŞTI.. YOLCULUK SIRASINDA MÜFETTİŞ "ABTAL" DEMEK SURETİYLE FOGG'A HAKARET ETTİ. O DA ONU DÜELLOYA DAVET ETTİ...

TİREN BİR SAAT SONRA PLUM CREEK'E VARACAK. ORADA ON DAKİKA KALACAK. ON DAKİKA BİZE YETER.

PEKALÂ ORADA SİZİ MUHAKKAK BEKLEYECEĞİM!

PLUM CREEK DE SİZİN TAMAMİYLE KALACAĞINIZI ZANNEDİYORUM!.

KİMBİLİR? BELKİ DE!

FOGG AUDAYA SAKİN OLMASINI TAVSİYE ETTİ...

MERAK ETME AUDA: BU GİBİLERLE ÇOK KARŞILAŞTIM.

DUELLO KANUNLARINA GÖRE İKİ TARAFINDA ŞAHİTLERİ OLMASI İCABEDİYORDU...

MR FİKS ŞAHİDİM OLURMUSUNUZ?

BU BENİM İÇİN ŞEREFTİR DOSTUM!.

TAM ADİM MESELESİNİ KARARLAŞTIRIRLARKEN KONDUKTÖR YANLARINA YAKLAŞTI...

MAALESEF BEYLER ÇARPIŞAMIYACAKSINIZ. TİREN BU İSTASYONDA DURMAYACAK!..

FAKAT BU DUELLOMU HAKKAKOLMALI!...

HAKİKATEN BUNA BENDE ÜZÜLDÜM BEYEFENDİ NE YAPALIM Kİ MECBURUZ FAKAT TİREN GİDERKEN DE BU DUELLOYU YAPABİLİRSİNİZ!...

BELKİ BU, BEY TARAFINDAN KABÜL EDİLMEZ!

BU TAMAMİYLE MÜMKÜNÜ!

İKİ KİŞİNİN RAHATCA DÜELLO EDEBİLMESİ İÇİN, DİĞER YOLCULARDAN KOMPARTİMANIN TAHLİYESİ RİCA EDİLDİ...

LOKOMATİFİN İLK DÜDÜK ÇALINDA TABANCALARINIZI ATEŞLEYECEKSİNİZ!

ANLAŞILDI!

KABÜL!..

BU SIRADA TİREN ANİDE ŞİDDETLE SARSILDI. DÜELLOCULAR YERE YIKILDI.

VE AYNI ANDA HAVAYI VAHŞİ ÇIĞLIKLAR KAPLAMIŞTI!..

ARKASI VAR

UÇAN DAİRELERİN ESRARI

TAHMİNİNDE YANILMAMIŞTI. GERİYE DÖNÜP BÜYÜK TEHLİKEYİ GÖRÜNCE OLAN HIZIYLA TAYYAREYE DOĞRU KOŞMAĞA BAŞLADI.

YERLİLERİN FIRLATTIKLARI OKLAR TAYYAREYE HİÇ TESİR ETMİYORDU.

BUNA BİR SON VERİRLER HERHALDE! YOKSA BURADA HAPİS KALACAĞIM..

ÇOK GEÇMEDEN PROF. BREAK VE BİLLY DE ARAŞTIRMALARA KATILMAYA KARAR VERDİLER.

BU BİR TAYYARE DEĞİL..

BU HELİKOPTER SAYESİNDE, WİNTERİN YERİNİ BULABİLİRSEK YANINA İNEBİLİRİZ..

HELİKOPTER, YAVAŞ YAVAŞ F-74'ÜN TAKİP ETTİĞİ YOLDAN İLERLİYORDU...

ZAVALLI YESS'İM NERELERDESİN?

SAATLERCE YOL ALDILAR. BİLLY, BELKİ YİRMİ DE, AŞAĞIDA BİR ŞEYLER GÖRDÜĞÜNÜ ZANNETTİ. FAKAT HEPSİNDE DE YANILMIŞTI...

NİHAYET BİR NUCİZE OLDU...

BİR UĞULTU İŞİTİYORUM.. YERLİLERDE ARTIK OK ATMIYORLAR.

BÜYÜK UÇAĞIN HEMEN YANINA KONAN HELİKOPTERDEN ÖNCE BİLLY ATLADI.

SENİ İLK BEN GÖRDÜM..

BU LÂNET YERDEN NASIL KURTULACAĞIMI DÜŞÜNÜP DURUYORDUM...

UÇAN DAİRENİN ENKAZININ BULUNDUĞU YERİ ÖĞRENMİŞLER..

ONLARDAN EVVEL YETİŞMELİYİZ..

YESS, PROFESÖRE MACERASINI ANLATMAYA KOYULDU...

RAKİPLERİNİN MAKSADA BU KADAR YAKLAŞTIKLARINI BİLMİYORLAR..

İŞTE GELİYORUZ.

DEVAMI KARŞI SAYFADA

UÇAN DAİRELERİN ESRARI

KOCA UÇAK BİR SANİYE İÇİNDE OLDUĞU YERDE DURDU. SONRA AŞAĞIYA DÜŞEN PARÇALARIN AÇTIĞI DERİN ÇUKURUN ETRAFINDA BÜYÜK BİR YAY ÇİZDİ.

PARAŞÜTLERİNİZİ TAKIN!. ATLIYACAĞIZ...

HAZIRIZ ŞEF!

HİÇ TEREDDÜT ETMEDEN ÜÇ KİŞİ ARKA ARKAYA ATLADILAR...

HELİKOPTERİN PİLOTUNUN, KENDİLERİNİ DAHA İLERİYE GÖTÜREMİYECEĞİNİ SÖYLEMESİ PROFESÖRÜ ÜZMÜŞTÜ.

MAALESEF EFENDİM. ANCAK GERİYE DÖNEBİLECEK KADAR BENZİNİMİZ KALDI.

ARAŞTIRMALARIMIZA YARIN DEVAM EDERİZ. ESASEN RAKİPLERİMİZ DE DEK BİR ŞEY YAPAMAZLAR, BUGÜN...

HAKİKATEN SNAKE, O GECEYİ ARKADAŞLARI İLE BİRLİKTE KURDUĞU KAMPTA GEÇİRDİ.

İÇİNİZDEN BİRİNİN UYANIK BULUNMASI LÂZIM. BU MANTIKALAR ÇOK TEHLİKELİDİR.

ELİ SİLÂHLI BİRİ İLK NÖBETE GEÇTİ...

KIMILDAYAN HER ŞEYE ATEŞ ET!

GECE HADİSESİZ GEÇTİ. SABAHLEYİN ERKENDEN YOLA ÇIKTILAR..

BAHSİ KAZANDIK. UÇAN DAİRELER HAKKINDA DOĞRU BİRŞEYLER ÖĞRENECEĞİZ HERHALDE!

GÜNEŞ IŞIĞININ TESİRİYLE, ÇUKURUN DİBİNDEKİ MADEN PARÇALARI, PIRIL PIRIL YANIYORDU...

ZAFERLERİNİN SARHOŞLUĞU İÇİNDE AŞAĞI DOĞRU KAYMAYA HAZIRLANIYORLARDI Kİ SNAKE BİRDEN HAYKIRDI..

ATEŞ!

ARKASI VAR

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

Cingöz Arsen Lüpeni tepeden tırnağa kadar hayretle süzüyor ve Mehmed Rıza gibi sabırsızlıkla değil, fakat yeni doğan bir hayatın muammasını izah edememekten gelen bir şaşkınlıkla Fransıza bakarak soru - yordu:

— Peki ama kendi bağlarınızı nasıl kopradınız? Elinizde bıçağa benzer hiç bir âlet yok! Meraktan deli olacağım. İnsan kuvvetile bu iplerin koparılmasına da imkân tasavvur edemem. Söyleyiniz, çabuk söyleyiniz! Yoksa buraya geldiğiniz vakit bağlarınız esasen çözük müydü?

Lüpen, Cingöz Recai doğru iki adım atarak, elleri arkasında hafif bir gülüşle cevap verdi:

— Azizim! Hayatımda bu kurtuluş şerefini paylaşabileceğim ne muvaffakiyetlerin en ehemmiyetsizidir; daha doğrusu ikinizi de haklı olarak az veya çok endişeye düşüren ölüme ben bu partide hiç mahkûm olmadım. Tahmin ettiğiniz gibi buraya atıldığım zaman elleirmin de, ayaklarımın da bağı kopuktu. Üstüme atılmış olan pardesüye hiç dikkat etmediniz mi? Buraya öldürülmk için atılan bir adamın üstünde kaputa ne lüzum var? Beni cehenneme göndermek isteyen Hristo, üşümemden ve nezle olmamdan korkarak üstüme pardesümü sermedi ya!..

Mehmed Rıza, kesik kesik soluyarak mırıldandı:

— Benim aklımdan geçti bu.

Cingöz de hemen söylendi:

— Benim de aklımdan geçti. Fakat sormaya vakit bulamadım. Peki.. Nasıl oluyor? Nasıl oluyor da...

Lüpen muhatabının sözünü kesti:

— İşte mesele burada Onu da size kısaca anlatıvereyim: Madam Ridvay Niste beni tanımadan evvel İstanbulda, Hristo çetesile Eroin kaçakçılığı işinde beraber çalışmış olduğu için onun bütün adamlarını tanıyordu. Ben İstanbula gelince ilk işim, Madamın delâletile bu adamlardan ikisini elde etmek oldu. Bunlardan bir tanesi Pandelidir. Son dakikaya kadar bana sadık kaldı ve Hristonun da yanından ayrılmıyarak onun her hareketini bana haber verdi. Ben çeteye ait her şeyi biliyordum: Nerede toplandıklarını, ne yapmak istediklerini...

Cingöz sordu:

— Kivellinin ölümünden evvel mi?

— Heyhat!.. Sonra.

Mehmed Rıza bir kere daha inledi:

— Anlaşıldı, anlaşıldı, şu iplerimizi çözünüz... Havanın ağırlığından ve sabırsızlıktan nefes alamaz oldum.

Arsen Lüpen devam ediyordu:

— Ben polisin bu gece Hristoyu sardığını da biliyordum. Size yardım için geldim. Çünkü burasının vaziyetini bilmediğiniz için bir tuzağa düşebileceğinizi hesap etmiştim. Ahıra geldim. Pandelinin Hristo ile beraber burada olduğunu biliyordum. Nitekim bahçede kafama bir yumruk yiyerek yere yuvarlandığım zaman şuurumu da, cesaretimi de kaybetmedim. Beni içeri sürüklediler. Bir kolumda pardesüm vardı. Onu çektiler, ayaklarımı, kollarımı bağladılar ve ağzımı tıkadılar, aralarında Pandeli de vardı. Üç kişi beni buraya indirdiler. Burası karanlıktı, Pandeli elindeki bıçakla, hiç sezdirmeden bağlarımı kesti ve görünmesin diye üstüme pardesümü attı. Bütün bu işleri Hristo ile adamı şu merdivenleri çıkarken Pandeli bir dakika arkada kalarak yaptı.

Mehmed Rıza:

— Ben hiç bunların farkında olmadım, dedi, uyuyordum galiba.. Fakat şu bağlarımızı ne vakit çözeceksiniz? Ah!.. Neredesin Pandeli?.. Bari sen gel de kes!

Arsen Lüpen yine Mehmed Rızanın söylediklerini hiç duymamış gibi devam etti:

— Bir saattenberi Hristonun gırtlağına sarılmamak için kendimi zor tutuyordum. O takdirde cinayete kadar gidebileceğimi hissettim. Çekip tabancamı herifi vuracaktım. Nefsimi yenmek için büyük bir kuvvet sarfettim. Fakat... İtiraf ederim ki Hristonun sağ olarak polisin eline geçmesini de istemiyordum Pandelile evvelce anlaştık. Bir tertibat yaptık. Bu gece, sabaha doğru, Hristonun beynine kurşunu yerleştirecekti. Ben deüç bin Türk lirası sıkıştıracaktım. Karışık bir adalet değil mi?

Mehmed Rıza sordu:

— Ben bir türlü anlıyamıyorum. Neden Hristonun bizim elimize sağ olarak geçmesini istemiyorsunuz?

— Çünkü Madam Ridvayın metresim olduğunu polisin bilmemesi lâzımdı. Madam Ridvay Avrupaya gidinceye kadar bu nokta meçhul, hiç olmazsa vesikasız ve şüpheli kalmak icap ediyordu. Sırf bunun için şimdiye kadar Kivelliyi vuran, Madam Ridvaya kurşun atan Hristoya cezasını vermekte geciktim. Fakat polisin burasını abloka ettiğini haber alınca koşup geldim ve görüyorsunuz ki çok isabet olmuş, çünkü

Arsen Lüpen cebinden bir çakı çıkardı ve Mahmed Rızaya yaklaşarak dedi ki:

— Derhal iplerinizi keseceğim. Fakat ondan evvel size bir şey sormak isterim. Ben olmasaydım siz burada son nefesinizi verecektiniz, değil mi?

— Evet!

— Mösyö Mehmed Rıza, size ha-

yatınızı iade eden bir adamdan bazı lûtufları esirger misiniz acaba?

— Siz de mi bir kartvizit istiyorsunuz? Kim için?

— Hayır! Ben sadece bir sözünüzü istiyorum.

— Ne sözü?

— Madam Ridvayın buradan Avrupaya ve yarın hareket etmesine mâni olmıyacaksınız, bir; hattâ yardım edeceksiniz, iki; Pandeli ve Yani aleyhinde takibat yapmıyacaksınız, üç; Çünkü onlar da Madam Ridvayın en sadık adamlarıdır ve Avrupaya beraber kaçacaklardır. Hristo, Niko, Abdullah, Fofo, Kardağlı Şükrü sizin olsun. Çünkü bunlar Kivelliyi öldüren ve öldürmeye yardım edenlerdir.

— Fakat...

— Tereddüt etmeyiniz. O takdirde sizi burada bırakır ve çıkıp giderim. Havagazını kapamak da son ikramımız olur. Zira sizin gibi kıymetli ve insanlığa çok hizmet etmiş bir adamın zehirlenerek ölmesine katlanamam; fakat içine düştüğünüz bir tuzaktan sizi kurtarmak da vazifem değildir. Nihayet, Mösyö Mehmet Rıza, liyakati ve adalet arasındaki münasebete de hürmet etmekliğim lâzımdır. Madam Ridvay, Pandeli ve Yani... Bu üçüne dokunmayacaksınız.. Onlar da bir daha dönmemek üzere Türkiyeden çıkıp gidecekler ve Türk polisini bir daha rahatsız etmiyecekler... Unutmayınız ki Yani size çok hizmet ettiği gibi, Pandeli olmasaydı bu gece üçümüz de ölmüş bulunacaktık.

Cingöz bağırdı:

— Tereddüt etme Rıza!

Mehmed Rıza mırıldandı:

— Aman şu ipleri kesiniz, boğulacağım.

Arsen Lüpen çakısını Mehmed Rızanın ayağındaki ipe yaklaştırırken:

— Söz değil mi? Diye sordu.

— Söz!

Arsen Lüpen bütün ipleri kesince Mehmed Rıza yerinden sendeliyerek kalkmıştı. Gözlerini uğuşturdu. Anlaşılmaz kelimeler mırıldandı. Merdivene doğru müteredditadımlarla yürüyordu.

Arsen Lüpen elini onun omuzuna koydu:

— Acele etmeyiniz! Dedi, onların nereden ve nereye kaçtıklarını bilmiyorsunuz. Beraber hareket edebiliyor muyuz? Cingöze de bir tek lifim var.

Cingöz:

— Ben anlıyorum Mösyö Lüpen. Deli kızı iade etmemi istiyorsunuz.

— Evet.

— Kabul. Canımdan başka ne isterseniz vermeğe mecburum.

Lüpen gülerek:

— Ah, dedi, meslekdaşlarla anlaşmak ne kolaydır!

Ve Cingöz Recainin de iplerini kesti.

Şimdi üç adam, üç ölüm yoldaşı, üç dost, üç düşman, üç şöhret, ayakta yanyana duruyorlardı. Mehmed Rıza rovelverini çıkarmış, merdivene doğru atılmağa doğru hazırlanmış, tetik duruyordu

Arsen Lüpen dedi ki:

— Beni takip ediniz, Mösyö Rıza.. Sizi Hristo ile adamlarının kaçtıkları yere kadar götüreceğim. Mösyö Cingöz de bize yardım ederse hiçbir polis kuvvetine lüzum yoktur. Pandeli de, bize yardım edecek. Zaten geriye Hristo ile Kardağlı Şükrü kalıyor. Fofonun vaziyetini de anlarız.

Cingöz.

— Hay hay! Dedi.

Mehmed Rıza Cingözün yüzüne bakarak, türkçe:

— Yeniden bir tuzağa düşmiyelim? Diye sordu, bu adama inanmak caiz mi?

Cingöz dudaklarının ucile:

— Caiz... Diye mırıldandı..

Arsen Lüpen en önde yürüdü ve merdivenin basamağını çıkarak durdu, başını kaldırarak yukarı baktı:

— Bu kapağı nasıl açacağız? Diye mırıldandı

Mehmed Rıza ile Cingöz de ilk basamağa çıkmışlar, ayni noktaya dikkatle ve yeni bir mâni karşısında şahlanan mücadele ihtirasları nın gerginliği içinde bakıyorlardı.

Arsen Lüpen birkaç basamak daha çıkarak elini tavan yerinde bulunan kapağa götürdü ve kolunun bütün kuvvetile itti. Biraz düşündükten sonra absamaklardan aşağı indi:

— Kırmak lâzım! Dedi.

Üç çift göz, baltaya, kazmaya kesere benzer bir âlet arıyordu. Ortada böyle bir şey göremediler. Arsen Lüpen çakısını çıkardı ve ilk muayenede bu vasıtanın gülünç olduğunu anlıyarak tekrar cebine soktu.

Cingöz Recai de basamakları çıkmış ve hem kafasile, hem de iki kolile kapağı iterek oynatmaya çalışmıştı.

Arsen Lüpen dedi ki:

— Nafile!.. Ben deminden beri bunu düşünüyordum. Çünkü bu kapak ahırın arkasında sol köşeye isabet ediyor. Üstünde büyük bir sürgü ve daha üstünde bir yığın saman var. Öyle ki, içeriden kol kuvvetile açmak mümkün olmadığı gibi dışarıdan da bu samanların altında eroin imalâthanesine giden bir mak adeta imkânsızdır. Ancak bir merdivenin kapağı olduğunu anlabalta ile bunu kırmak mümkün olur.

Mehmed Rıza ceplerini araştırıyor, elektrik feneri, rovelvel, maymuncuk, ufak bir makyaj kutusu çakı, düdük ve öteberiden başka hiç bir şey olmadığını pek iyi bildiği halde gözlerile de görmek istiyordu.

(Arkası gelecek)

intikam

(Baştarafı 8 inci sayfada)

işinin nihayet bittiğini görerek saviniyorlar ve ırklarına has bir şekilde hislerini aşırı hareket ve avazelerle ifade ediyorlardı. Lifü, hareketsiz duruyordu. Fakat Harison bunu far kedemiyecek akdar sarhoştu.

Nihayet Lifü, Harison'a yaklaştı.

— Patron, iş bitti, dedi.

— Ha! Demek iş bitti, iyi ya..

Diye cevap veren Harison, bütün kuvvetile yumruğunu kaldırarak yerlinin çenesine yapıştırdı.

Lifü, güverteden aşağıya yuvarlandı. Fakat suyun verdiği serinlikle derhal kendine geldi ve bir an şaşkın şaşkın bakındıktan sonra sahil istikametine, yavaş yavaş yüzmeğe başladı.

O anda duyulan bir Diesel motorünün sesi, balıkçı gemisinin demir aldığını ve yola koyulduğunu biidiriyordu.

* * *

Gannet motorü, Harison'un tasarladığından iki gün sonra limana varabilmişti. Civardaki küçük limanların birinde, motörde çıkan bir arıza yüzünden yatmak mecburiyetinde kalmışlardı.

Harison, karaya ayak basınca, ilk rastladığı adam Petersen isminde bir trepang avcısı oldu.

Petersen de Gannet'in bulunduğu yerde avlanmış ve büyük trepang yükü ile limana dönmüştü. Harrison'u yanına çağırarak:

— İyi avlandın mı Harison? diye sordu.

— Mükemmel..

— Herhalde benim kadar değildir. Bir mercan adasının yanından geçerken, gemileri tarafından terke dilen fakat avlarını kurtarmış bulunan beş yerli gördüm. Kırk sterlingle bir sandal mukabilinde bütün avlarını bana terketmeyi teklif ettiler. Ben de kabul ettim. Çünkü bu fiyata kim mal satar?

Petersen başını salladıktan sonra devam etti:

— Bu beş kişilik grupa kumanda eden adam, isminin Lifü olduğunu söyledi. Geldiği yere dönmek istiyormuş Çok zeki bir adama benziyor.

On dakika sonra Harison'la ortağı Gannet'in anbar merdivenini şüphe ile iniyorlardı. Petersen'in sözleri, onlarda hakikat olan bir şüphe uyandırmıştı. Bütün trepang çuvalları irtridye kabuğu ve palmiye yaprakları ile dolu idi. Harison, deli gibi birbiri ardından çuvalları yırtıyor ve hepsinin süprüntü ile dolu olduğunu görerek küfürler savuruyordu.

Lifü, efendilerinin maksatlarını anlayınca, Harison'dan yumruğu yemeden bu işi başarmış ve intikamını kolayca ve çok pahalı olarak almıştı.

Kartallar

(Baştarafı 4 üncü sayfada)

lamalıyız. Talebelerimin mükemmel bir havacı olmalarını istiyorum. Bir gün gelecek, düşmanlarına ölüm yağdıracaklar gökten. Şimdi istediğim, uçakların daima hazır vaziyette bulunmasıdır. Anladın mı?...

NİHAYET, BULUŞMA !

Galestki'nin boş bir dakikası dahi yoktu. Fakat o halinden hiç şikâyetçi görünmüyordu. Talebelerle canciğer ahbap olmuşlardı artık.

Galetski'den başka ihtiyar bahçıvan Serge ve Johnson da çocukların elinden kurtulamıyordu. Uzun bir ayrılığın verdiği hasretle çocuklar okulun her tarafını dolaşıyor ve gördükleri değişik şeyler hakkında bitmek tükenmek bilmeyen sualler soruyorlardı.

Galetski hep onlarla beraber dolaştı ve bütün suallerini cevaplandırdı.

Önce hangardaki yeni uçaklar incelendi. Sonra hava alanını, elektrik santralını ve beton fabrikasını ziyaret ettiler.

Galetski anlatıyor:

— Bir zamanlar işleriniz çok faz lalaşmıştı, diyordu. Ustalar işin yetişmiyeceğini iddia ederken Grey "Hayır" dedi. "Ben en kısa zamanda btimesini istiyorum ve bitecek". Sahiden de sözü yerine geldi. Fakat şantiye sabahın karanlığından gece yarılarına kadar çalışıyordu. Grey uyumuyor, yemiyor yalnız ve yalnız çalışıyordu.

Johnson, çocukları fabrikanın önünde karşıladı ve kendilerine birer bardak taze süt hediye etti. Sonra da beraberce ahıra ziyarete gittiler.

Akşam yine bir ara toplanmışlardı. En son gelen Plichta oldu. Poznan'dan hemde biletsiz olarak geliyordu. Balistok istasyonunda kaçak yolcu diye polisler yakalamak istemişler fakat küçük yaramaz ellerinden kurtulmasını bilmiş.

Akşam yemeği de Grey'le beraber büyük bir neşe içinde geçti. Hiç birisi de yatmayı düşünmüyordu. Birbirlerine anlatacak o kadar çok şeyleri vardı ki...

Saatler bir hayli ilerlemiş, tarasdaki sandalye, koltuk ve kanapeler yerleşmiş çocukların muhabbeti uzadıkça uzamıştı. Her tarafdan bir ses çıkıyordu. Bir köşeye çekilmiş, konuşulanları dinliyen Grey'den haberleri yoktu belki de...

Plichta:

— Seyahat, bana kalırsa en zevkli şey, diyordu. Fakat sabit bir hedef olmayacak, sonsuz, uzayıp gidecek. Daima değişik yerler görecek, şehir, kasaba, nehir ve dağlar aşacaksın. İşte bunun için muhakkak bir uçak satınalacağım.

Bielak omuzlarını kaldırarak gülümsedi ve.

— Sen uçak falan satın alamazsın kardeşim, dedi. Fakat sık sık bedava uçağa binersin o kadar...

Gülme sırası Kramer'e gelmişti.

— Ah!.. dedi. Birgün elime düşersin muhakkak yolcu uçağında pilot olduğum zaman seni kendi uçağımda biletsiz olarak bir yakalatsam!..

Konuşmalar böylece yarı şaka yerı ciddi uzayıp gitti. Ay bir hayli büyükçeydi. Yatma saati geldiğinden çocuklar birbirlerine iyi geceler dileyerek yatakhanelerine çekildiler.

Grey tarasada yalnız kalmıştı. Yerinden doğruldu ve elleri arkasında bir aşağı bir yukarı gezinmeye başladı.

(Arkası var)

TİMSAH AVI

" " KÜÇÜK HİKAYE

Amerika yerlileri arasında avcılığıle nam salan bir kabile vardır: Seminos kabilesi. Bu kabilenin reisi Oskleolanın oğlu Mike, kendi kabilesi içinde de avcılıkta çok nam almıştır. Hyatının en tehlikeli avını şöyle anlatıyor:

— Bir gece, küçük sandalıma binmiş, nehir boyunca dolaşıyordum. Ay gümüş ışıklarını sulara serpiyor, ortalığı gündüz gibi aydınlatıyordu. Gözlerim ve kulaklarım kiristeydi.

Birden yirmi metre kadar ileride bir karaltı gördüm, Ay ışığında kımıldayan bir karaltı.

Bu, şimdiye kadar görmediğim boyda bir timsahtı.

Sandalım yavaşça ona doğru ilerliyordu, fakat koku almak hassası çok zayıf olan hayvan geldiğimi anlamamıştı.

Kendimi hazırladım, sahile yanaşıp sandaldan yere indim. Su derin değildi ve ayaklarım yere değiyordu.

Timsaha yaklaşınca, birden elimdeki kemendi hayvana savurdum ve ağzını benden tarafa doğru açan canavarın ağzına, elimdeki koca sopayı sokuverdim.

Bütün bunlar çok süratli olmuştu, iple ön ayaklarını bağlamıya muvaffak olmuştum. Fakat ansızın döndü ve beni altına aldı. Çok fena bir vaziyetteydim. Nefes alamıyor, hayvanın altından kurtulamıyordum.

Sonra müthiş kuyruğuyla bir vuruşta beni öldürebilirdi de.. Talihsizlikler birbirini takip etti, canavar ağzındaki sopayı kırdı, ağzı kolumun üzerine indi. Duyduğum acı müthişti. Canavarın boynuna sarılmıştım. Fakat o ilerlemeye başlamış beni sürüklüyordu.

Ben artık dayanamadım, avazım çıktığı kadar bağırmaya başladım, öteki kolumla timsahın boynunu sıkıyor, ona nefes aldırmıyarak boğmak istiyordum.

Böyle bir canavarı boğmak çok zor bir işti. Fakat hayvan birden silkindi, kuyruğunu salladı beni birkaç metre öteye fırlattı. Derhal ayağa kalktım, canavar ötede az derin olan sularda çırpınıyordu.

Kolum berbat şekilde yaralanmıştı.. Kan oluk oluk akıyor, su kirleniyordu. Fakat artık bana bukadar pahalıya malolan avımı kaçırmak istemiyordum.

Çok şükür ki ayaklarına sardığım ipi koparamamış, debelenip duruyordu. Ona yaklaştım, ipi daha sıkı bağlamıya çalıştım. Bereket versin ki timsahlar hiç te kurnaz değildir ve ipi dişleriyle koparmak bu aptal hayvanın aklına gelmez.

Allahtan ki ip sağlamdı ve kopmuyordu. O debelenip dururken, ben onun arka ayaklarını da sıkıca bağlamıştım.

Timsahı, kıskıvrak ve sucuk gibi bağladıktan sonra artık korkum da kalmamıştı. Daha fazla kan kaybetmenin tehlikeli olacağını akıl ettim. Hemen köye döndüm. Yaralı kolumu iyice ilâçlatıp sardırdım. Sonra yanıma aldığım birkaç arkadaşla birlikte timsahı bıraktığım yere doğruldum.

Hayvan hâlâ koyduğum yerde de belenip duruyordu. Artık onu daha sıkı bağlamak ve kayıklarla sürükleyerek köye getirmek kolay bir iş oldu. Yalnız bu macerada kaybettiğim kan yüzünden uzun zaman istirahate mecbur kaldığımı da söyiemeliyim.

MANDRAKE

ABDULLAH KLAGANIN ÜZERİNE OLANCA HIZIYLA ATILDI. VE MÜTHİŞ BİR YUMRUK SAVURDU. KLAGA SARSILINCA İKİNCİ BİR YUMRUK BUNU TAKİBETTİ...

AL! BU DA İKİNCİSİ!

YUMRUKLAPDAN YILAN DEV KULEYE KAÇTI...

KULENİN BALKONUNA ÇIKTI. MANDRAKENİN UÇUŞUNU HATIRLADI...

...VE KENDİSİNİ BOŞLUĞA BIRAKIVERDİ...

ARTIK ÖLDÜ!

KÜLÇE GİBİ YIĞILDI..

RAKOF İLMİNİZİ SUİSTİMAL EDİYORDUNUZ. BEREKET TALİHİNİZ VARMIŞ BU İŞTEN PAÇAYI KOLAY KURTARDINIZ!

MANDRAKE, BU ŞÖHRET HIRSINDAN DOĞAN BİR HASTALIKTI. BANA İYİ DERS VERDİNİZ!

BURAYA YARDIMA GELDİM. SİZ BANA YARDIM ETTİNİZ. SAYENİZDE MESUT OLACAĞIZ!

ALLAHA ISMARLADIK. BAHTINIZ AÇIK OLSUN!

ABDULLAH ARTIK İYİ BİR İSTİRAHAT HAKETTİK DEĞİL Mİ?

EVET HER ZAMAN EDİYORUZ FAKAT İSTİRAHAT ETTİĞİMİZ YOK!..

SON

BAYTEKİN

VAKİT KAYBETMEK İSTEMEYEN BAYTEKİN ÖLENİN YÜRÜMESİNİ İSTER. GİTTİKÇE ARTAN RÜZGÂR BİR TİPİ MEYDANA GETİRİR..

BİRİBİRLERİNE SOKULARAK İLERLEMEYE BAŞLARLAR. "İMKÂNI YOK DALE BU FIRTINA GÜNLERCE SÜRER. BARINACAK BİR YER ARAYALIM„

OPTO GEZEGENİNDE KIŞIN HÜKÜM SÜRDÜĞÜ YERLER. SAATLERCE TİPİ ALTINDA KALIR. BAYTEKİN BİR ATEŞ YAKTIĞI HALDE ISINMAK KABİL OLMADI.

BİRDEN ORTALIK YATIŞIR. GÖK YÜZÜ AÇILARAK OPTONUN BİR TANEDEN FAZLA OLAN AYLARI MEYDANA ÇIKAR. KAR ÇİYE AİT BÜTÜN İZLERİ SİLMİŞTİR...

BU IŞIĞIN NEREDEN GELDİĞİNİ ANLAMAK İÇİN BAKINIRLARKEN ARALARINA KISA BOYLU BİR ADAM DÜŞÜVERMİŞTİ...

ARKASI VAR.